

Tibor Gellertheyi

Neonacizmus

Esej v rámci projektu "Odhaľ nácka", organizovaného Slovenským zväzom protifašistických bojovníkov, dvojtyždenníkom antifašistov Bojovník a Friedrich Ebert Stiftung, zastúpením v Slovenskej republike

Neonacizmus je ultrapravicová politická ideológia, ktorá sa snaží o obnovu a zavedenie nacistickej ideológie. V najširšom zmysle sa neonacizmom rozumie politická aktivita, ktorá podstatným spôsobom nadväzuje na historický nacizmus. Charakteristickými znakmi neonacizmu sú: antisemitizmus, rasizmus, revolučný nacionalizmus, xenofóbia, homofóbia, autoritárstvo, antiliberalizmus a antikomunizmus. Slovo nacizmus je odvodené od nacionálneho socializmu – politického hnutia v Nemecku vedeného NSDAP. Táto strana bola po skončení druhej svetovej vojny v Norimberskom procese vyhlásená za zločineckú organizáciu. Nacistický režim bol zodpovedný za smrť miliónov ľudí. Je to ideológia postavená na presvedčení, že národ je v úpadku. Nacizmus sa na dlhé desaťročia od 30. rokov stal symbolom zločinu na civilizácii, ale s odstupom rokov sa akosi začala strácať sila tohto slova a obavy, ktoré reprezentovalo. Pre mnohých ľudí sa to stalo len slovom. V dnešnej dobe slovo fašista používame často. Ja dúfam, že v blízkej budúcnosti si to slovo budeme spájať hlavne s druhou svetovou vojnou, a verím tomu, že neonacizmus a neofašizmus sa prestane rozširovať na celom svete.

Fašisti boli posadnutí dekadenciou. Dekadencia bola podľa nich moderná choroba, koreniac v číms ďalej, tým väčšími padajúcej a rozkladajúcej sa západnej kultúre, ohrozujúcej existenciu samotnej komunity, s ktorou sa identifikovali. Fašistická ideológia sa však nesústredila len na tento negatívny prvok, neostala len pri kritike. Prinášala i „riešenie“, a to v podobe radikálnej národnej revolúcie a „očisty“ národa. Lenže do toho, že čo bude potom, až by národ regeneráciou prešiel, nevideli a stále nevidia. Fašizmus sa snaží v ľuďoch vyvolať strach. Môj názor je ten, že sa stačí pozrieť do histórie a uistiť sa, aby sa neopakovala, ale, bohužiaľ, niektorí ľudia sa nevedia poučiť. Pre dnešnú spoločnosť je neonacizmus hrozbou, lebo sa rozširuje veľmi rýchlo, a málo ľudí sa snaží zastaviť toto rozširovanie. Keď už bojujeme za rovnoprávnosť, tak by sme nemali zabudnúť aj na to, že treba bojovať aj proti takýmto režimom, ako sú neonacizmus a neofašizmus. Hlavným dôvodom, prečo sa fašizmus rozširuje je, že ľudia prestávajú veriť v demokratické inštitúcie. Tak, ako dôveru v nich stratili v 30. rokoch v Nemecku a Taliansku. Fašizmus zaviedol prvýkrát v Taliansku Benito Mussolini. Po prvej svetovej vojne, vo februári 1919, Mussolini založil prvé ozaj fašistické skupiny (Fasci di Combattimento). Tieto skupiny sú predchodcovia toho, čo dnes nazývame fašisti. Neskôr sa tejto skupiny stala fašistická strana a Mussolini sa stal jej vodcom. Získavali podporu vďaka neutešenej situácii krajiny po prvej svetovej vojne. V Nemecku bola situácia tiež veľmi zlá. 24. februára 1920 vznikla Národno-socialistická nemecká robotnícka strana, ktorá vznikla premenovaním Nemeckej robotníckej strany. NSDAP sa označovala ako nacistická strana. Hneď ako táto politická strana vznikla, predstavila svoj 25-bodový program založený na princípe antisemitistického rasizmu a vízii Veľkého Nemecka, ktoré sa malo stať svetovou veľmocou. Jej členovia sa nazývali nacisti. Vodcom tejto skupiny bol od roku 1921 Adolf Hitler. Hitler po príchode k moci postupne zaviedol v Nemecku nacistickú diktatúru. Po požiari Ríšskeho snemu, z ktorého obvinil komunistov, prinútil prezidenta k podpisu dvoch mimoriadnych nariadení „Na ochranu národa a štátu“ a „Proti zrade a velezradným činom“. Na ich základe boli zrušené občianske práva a slobody, čo neskôr viedlo k zákazu komunistickej strany, fyzickej likvidácii revolučných kádrov a antifašistov.

V našej politickej scéne nie je tajomstvo, že najbližšie k fašistickej strane má Ľudová strana Naše Slovensko (ĽSNS). Navonok sa snažia prejavovať ako štandardná strana, ale keď sami o sebe hovoria, že sú antisystémovým hnutím, ktoré zatočí so skazenou demokraciou a na sociálnych sieťach majú ich

poslanci antisemitské a rasistické prejavy a keď neustále ukazujú číselnú symboliku 14-88, tak sú to jasné známky toho, že je táto strana fašistická.

Rád by som spomenul aj človeka, ktorý bojuje proti fašistom už od 15 rokov. Marek Mach je aktivista a zakladateľ iniciatívy Mladí proti fašizmu a je jeden z mála ľudí, čo bojujú proti fašizmu. Túto iniciatívu sa rozhodol založiť ako 15-ročný študent 9. ročníka krátko po voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky. V nich sa do parlamentu dostala fašistická politická strana Ľudová strana Naše Slovensko z veľkej časti práve vďaka hlasom prvovoličov. Nakoľko sa už v tom období zaujímal o politiku, nechcel byť len jedným z tisícov nahnevaných ľudí, ale chcel, aby sa s vtedy aktuálnou situáciou niečo dialo. Ako ste sa aj tu už mohli dočítať, fašizmus nepriniesol žiadne dobro a veľa zla na tento svet. Preto by sme proti tomuto neľudskému režimu mali aktívne bojovať. „Zlo potrebuje k svojmu víťazstvu jedinu vec. Aby dobrí ľudia nerobili nič.“ Tento citát Edmunda Burka je presným dôvodom, prečo by sa ľudia, ktorí majú šancu bojovať proti fašizmu, mali postaviť tomuto režimu a poslať ho späť do minulosti.